

Otázka: Hinduismus

Předmět: Základy společenských věd

Přidal(a): Bibinka

1. Úvod

Jedním z důvodů, proč jsem si jako téma seminární práce vybrala právě hinduismus, byla převážně moje zvědavost a touha dozvědět se o tomto východním náboženství něco více. Vzhledem k tomu, že již dříve jsem se začala zajímat o buddhismus, o němž jsem přecetla nesčetné množství knih a článků, náboženství jemu tak podobné a částečně související jako je hinduismus, mi zůstávalo záhadou. Do nedávné doby jsem měla pouze povrchové informace, jenž (musím konstatovat) byly naprosto nedostačující a neadekvátní na studenta gymnázia. Na tomto základu jsem se rozhodla situaci změnit a začít se více zajímat i o jiná náboženství, jež pochází právě z oblasti Asie, která mě vždy velice lákala.

2. Hinduismus obecně

Hinduismus byl u nás dříve nesprávně chápán vzhledem ke skutečnosti, že před rokem 1989 bylo v tehdejší Československu vydáno pouhých pár publikací o tomto východním náboženství. Není divu, že valná většina lidí, si dodnes pod tímto pojmem představí posvátnou krávu, podivnou směsici vzájemně si odporujících vět a pověr, v níž vegetují v jakési nepochopitelné symbióze bok po boku polonazí asketové a Kamasútra, upalování vdov za živa, nejstarší indoevropské filozofické úvahy a křiklavě pomalované sochy bohů a mnohorrukých bohyň, před nimiž padají zaostalí venkované na tvář. K tomu všemu zde figuruje také stejně nepochopitelný kastovní systém, hodící se spíše pro nějakou středověkou společnost než pro modelní společenství dvacátého století. Ovšem pokud člověk začne bádát a dozvídat se další informace, rázem zjišťuje, že tyto prvnotní předsudky, byly ve skutečnosti zcela oprávněné, vzhledem k tomu, že hinduismus se vyznačuje svojí proměnlivostí v závislosti na časovém

období a místě, kde se postupně vyvíjel a neustále měnil, ale také svojí nejednotností, týkající se jistých pravidel. Hinduismus patří k nejsložitějším náboženstvím na světě, hlavním důvodem je především to, že neexistuje jasná a stručná definice. Patrně proto, že žádná neuspokojí všechny zasvěcené. Někteří odborníci se pokusů o definici zřekli a tvrdí, že hinduisté jsou prostě to, co zbude, když z náboženského spektra jižní Asie odečteme *muslimy, džinisty, buddhisty, křesťany, židy, páryse a vyznavače kmenových náboženství*.

“Hinduismus se dá popsat jako globální způsob života jedinců, rodových skupin, společenských seskupení a alespoň donedávna také celého indického národa ší spíše uskupení národů, spojených vědomím společné všeobslhlé náboženské tradice, která každému určuje místo ve společnosti i v tomto životě, poskytuje mu výhled do budoucnosti v následujících životech podle toho, jak plní své povinnosti a respektuje věčný zákon, a zaručuje mu možnost či naději na konečné spasení.”[1]

Obecně lze říci, že *hinduismus* je velmi různorodé, otevřené a tolerantní náboženství, které je po křesťanství a islámu třetí nejrozšířenější náboženství na světě. Název pochází z perského slovního kořene *hindu*, v sanskrtu *sindhu*, což je název řeky Indus. Muslimští Peršané slovem **hindu** označovali nemuslimské obyvatelstvo, žijící za řekou Indus. Řečí hinduismu je především sanskrt, což je „upravená“ nebo-li „vybroušená“ mluva, klasická podoba starověké indoárijské jazyky, kterou bráhmanská elita používala při ústním podání hinduismu. Sanskrt nikdy nebyl mateřským jazykem, nýbrž vždy jen druhým nebo třetím jazykem vzdělanců, a řada kněží a učenců jej ovládá i dnes.